

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Kálnoki Izidor*

Cím: *Oh, én szép Budapestem..!*

Forrás: *Újság*

Bp

(Hely)

1926. 5. 30.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1926"

Személy

Helyszám

308 "1926"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1922

PESTI KIS TÜKÖR

IRTA KÁLNOKI IZIDOR.

Oh, én szép Budapestem..!

Ha hinni lehet a kalendáriumnak (sajnos, csak nagyon ritkán lehet neki hinni): elérkezett az ugynevezett utazási szezon. Vagy legalább is küszöbön van, ahogy mondani szokás. Aminap már láttam is egy bérautót, amelyben két hölgy ült és nyolc koffer. Ezek nyilván utra keltek. Szóval, némi joggal lehet már utazási szezonról csevegni.

Ilyenkor én minden évben a homlokomra illesztem job kezem mutatóujját és mély meggyőződéssel mondom önmagamnak:

— Munkára, öreg legény! Elérkezett a te időd...

Tudni kell ugyanis, hogy szerénységem már évek előtt megalapította a «Magyar Írók Szövetségét Budapest Szépségeinek Propagálására». Sajnos, az országos szövetségnek keletkezése óta mindmáig csak egyetlenegy tagja van s az se fizeti rendszeresen a tagdíjait, úgy, hogy rendszeres propagandáról szó se lehet. No, de ez nem lesz mindig így. Alapos kilátások vannak rá, hogy a nemescélú szövetség néhány évtized múlva erőre kap, a tagok létszáma felemelkedik kettőre, háromra, sőt esetleg négyre is s akkor majd kvartettben harsogjuk a világba a dalt, amelyet egyelőre csak magam dudolgotok s amelynek örökszép és örökigaz refrénje:

— Oh, én szép Budapestem!...

A világ legszebb fürdővárosának dicséretét zengi a dal. Hallgassanak meg belőle egy-két strófát...

Az ablakomat veri az eső, becsilingel a villamos, betutul az autó, besikonganak csintalan gyerekek, beordít az újságait kínáló rikancs. Az emeleten fölöttem zongorázik egy öreg kisasszony, az emeleten alattam zongorázik egy ifju kisasszony. Jobbról mellettem egy házaspár pöröl, balról mellettem a cseléd a butorokat porolja. A folyosón aki járkal, mind úgy dobog, mintha négylovas hintón robogna, aki cseveg a szomszédjával, mind úgy kiabál, mintha tüzerüteget kommandirozna. A háziur a házmesterrel pöröl, a házmester a lakókra kiabál, a lakók a cselédekre ordítanak, a cselédek a pékkel, a tejessel, a fűszeressel veszekednek. Az udvarra minden harmadik percben bevonit egy handlé, egy drótostót, egy üveges, vagy egy rajbszandos. Utóbb egy dalárda teszi tiszteletét, majd egy gitáros, aki szomorú dalokat bömböl...

Nem lehet aludni nálunk. Gyerünk az utcára.

Oh, én szép Budapestem!

Ki tapasztalta már ezt a különös sajátságot, akarom mondani, ki nem tapasztalta még? Amíg otthon vagy, minden ember a házban zajong, amikor kilépsz a kapun, minden ember az utcán tolong.

És az idő. Pesten az idő vagy jó, vagy rossz, de mindenesetre rossz. Mondjuk esik az eső, mert többnyire esik az eső. Ha szép az idő, azt nem szokás észrevenni. Tehát szakad. Ha csak az égből esnék, még jó volna. De a háztetőkről is esik. És csudák csudája: a háztetőkről sokkal sűrűbben, vastagabban, tömegesebben esik. Honnan veszik ezt a pluszt?

Az emberek esernyővel járnak. S az esernyőjét mindenki úgy tartja, hogy az enyémen lyukat vágjon, vagy a kalapomat leüsse, vagy

a szememet kiszurja. Senkise magát védi az ernyővel, mindenki mást támad vele.

Ha pedig eláll az eső, mindenki a hóna alá csapja az ernyőjét, vagy a botját. Sokat tanakodtam már rajta, mit keres az ernyő vagy a bot az emberek hóna alatt? Rájöttem: az a rendeltetése, mint a bikánál a szarvnak. Bökni lehet vele.

S milyen sár van esők évadján! Milyen sár. Bokáig gázolunk benne. Ez a cipőt és a nadrág alsó szarát teszi tönkre. S nehogy diszharmonia keletkezzék a ruházati cikkeken, arra valók a kocsik és az autók. Ők elvből csak felül fröcskölnek. De ott aztán alaposan.

*** Oh, én szép Budapestem!

Villamosra kéne ülni.

Négyféle villamoskocsi közlekedik Budapestben.

1. A legtöbb olyan, amelyik nem jön. Állsz a megállónál, vársz türelmesen vagy türelmetlenül, kocsi nem jön. Tetszik tudni, a villamos megálló voltaképpen nem is a kocsi állóhelye, hanem a publikumé.

2. Van olyan kocsi is, amely rendszeren közlekedik. Ez megtelt.

3. Van olyan kocsi is, amely nincs zsúfolva. Az másfelé megy.

4. Végezetül van olyan kocsi is, amely megérkezik is, üres is. Erre nem szabad felszállni. Szolgálati kocsi...

... Oh, én szép Budapestem!...

Ha gyalog vágsz neki a pesti utcának, egy kis szerencsével a következő bajok érhetnek: a) Égő gyufával vagy tüzes szivarvéggel megdobálnak.

b) A lábad elé narancshéjat hajigálnak, hogy orra essél. (Későbbi időszakokban a na-

(Kancsot a honi dinnye héja váltja föl.)

c) A kabátodat leköpdösik.

d) Jobbról, balról, előlről, hátulról lök-
kösnek, döfködnek.

e) A gyerekek beléd szaladnak.

f) A tyukszemeidet siető polgártársaid le-
taposásák.

g) A dajkák a hasadba döfik a gyerek-
kocsikat.

h) Az ablakokból a fölösleges ételmaradé-
kot a fejedre hintik.

i) A villamos leleskedik rád az utcasarkon
és megpróbál palacsintává lapítani.

k) A motoros és az autó legfőbb ambiciójá-
nak tekinti, hogy végigszántson testeden.

l) Ha véletlen szerencséből nem te vagy
az elgázolt, akkor legalább hiteles szemtanuja
lehetsz mások eltaposásának, ami alkalmat
ad, hogy rendőrségen és bíróságon lelkiismeret-
retes tanuságot tehess.

m) Az ablakokból öngyilkosok hullanak a
fejedre.

Kezdek kifogni az ábécéből. Az utca nem
fogy ki a meglepetéseiből.

És ha löknek, taszitanak, taposnak, gázol-
nak, rongyolnak, szakgatnak, felírnak, előállít-
tanak, becsuknak, felakasztanak, végezetül ha-
tóságilag megállapítják, hogy a pesti ember
nem tud az utcán járni.

Majd idővel megtanítják rád!

... Oh, én szép Budapestem!...

*

Nem mondhatja senki, hogy fürkésző sze-
mekkel végigkutatván szeretett fővárosunk
bajait és hiányosságait, leplezni, takargatni,
szépitgetni akartam. Inkább: elefántokká fuj-
tam fel a szunyogokat. Nagyítottam, torzítottam,
belegázoltam a magam legkedvesebb
ideáljaimba. Megvertem a rossz gyereket, hogy
annál több szeretettel ölelhessem magamhoz.

Mert bizony, mondom jó lelkiismerettel,
hogy ez a mi városunk a legszebb a földkere-
kségen. Hegyek vannak nagyobbak a környék-

belieknél, bájosabbak nincsenek sehol. Vizek
hőmpölyögnek hatalmasabbak is, mint a Duna,
de egy se tud úgy csillogni a napfényben,
mint a mi szőke tündérünk. Épületek lehetnek
szebbek, drágábbak, hatalmasabbak is, de nem
ilyen harmonikusak, ilyen otthonosak, ilyen
vendéglátók. Kinek van még ilyen lánchidja,
ilyen Dunasora, ilyen Szabadság-tere, ilyen
Mátyástemploma, ilyen Sugár-utja, ilyen Mar-
gitszigete, ilyen királyi palotája, ilyen Sváb-
hegye, ilyen Hűvösvölgye, ilyen levegője,
ilyen meleg szive?

A világ legszebb asszonya ez a város. Jó,
édes, drága, hü, szép, odaadó.

Mindenüvé jó lehet odamenni, itt gyönyör-
űség megmaradni.

Pakkoljátok ki a koffereket, emberek, asz-
szonyok: maradjatok otthon!

... Oh, én szép, drága, jó, aranyos Buda-
pestem!...